

Ord till
sorge-musiken vid
enke-fru Maria
Elisabeth Calamni
jordfästning u...

1700-1829 81 Cbza 1809
Calamnius 4:o

National Library
of Sweden

O r d

till

S o r g e - M u s i k e n

vid

E n k e - F r u

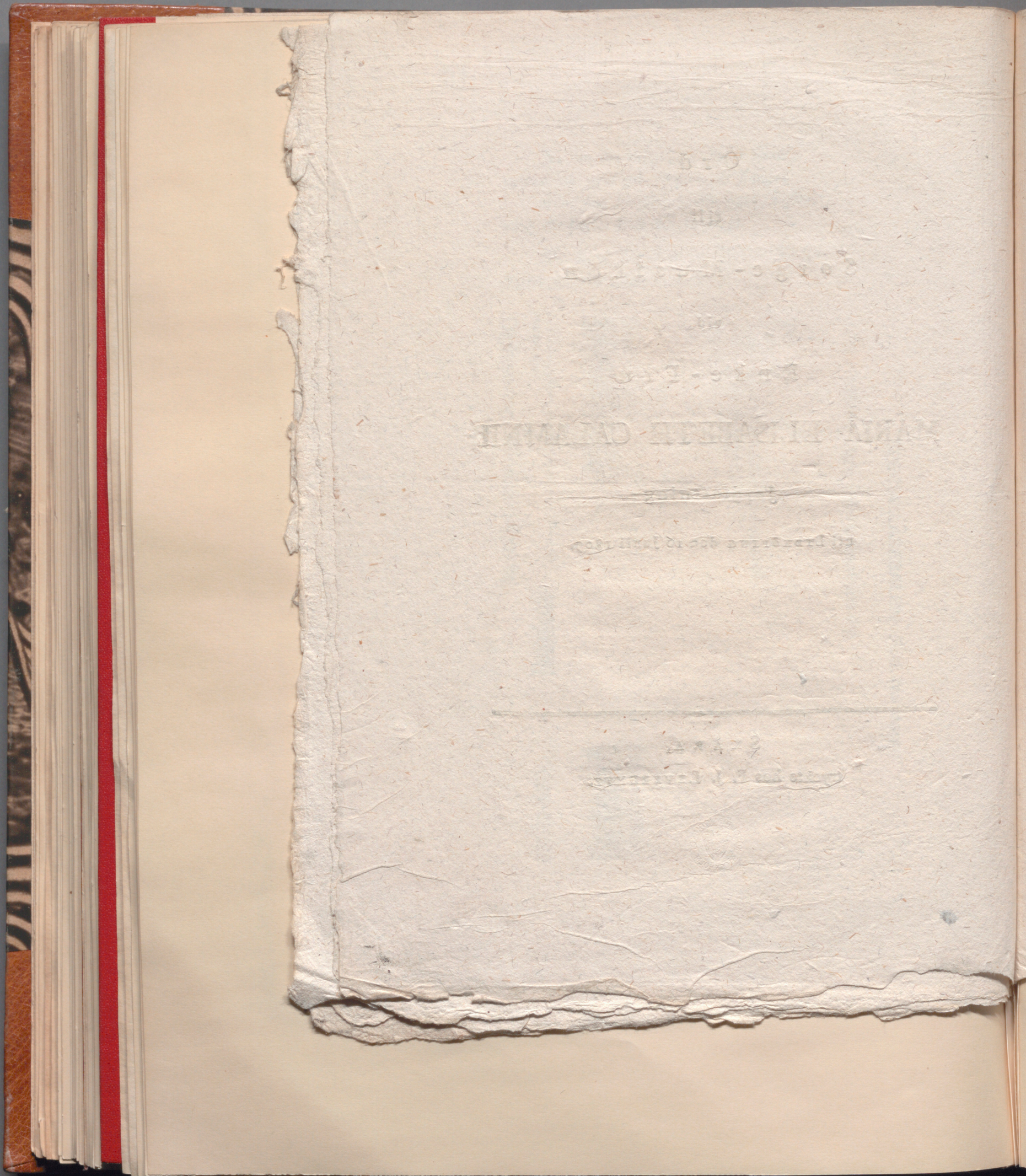
M A R I A E L I S A B E T H C A L A M N I I

Jordfästning

uti LIDKÖPING den 16 Junii 1809.

S K A R A,

tryckte hos F. J. L E V E R E N T Z.

Första Afdelningen.

Gud! hvi sammanknöt Du hjertan
uti dödlighetens land,
endast för att råga smärtan,
då Du sliter detta band?

Milde Gud! när skall Du sluta
dödens långa, grymma fejd?
O! hvad qual han gått att gjuta
i en fordom lycklig nejd!

Himmel! af en ädel Moder,
af en ömsint Mänskovän
— flytan strida tårerfloder! —
endast stoftet är igen.

Öfver ödets hårda lagar
quider en förkrossad Son
och med bittra tårar klagar:
„allt för kortt var Himlens lant“

Döttrar, ämnade att skörda
glädjen i sin ålders vår,
Dignia under sorgens börda
Vid en älskad Moders bär.

Ustingen vid tiggarsafven
snyftar: „är den Hulda död?
O! då hon är gömd i grafven,
hvilken ömar för vår nöd?

Vän.

Vänners öma hjertan blöda,
då ett älskadt föst de se;
'Allas tårar sammanflöda
att en sorglig gård det ge.

Gud! hvi sammanknöt Du hjertan
med ett ouplösligt band,
endast för att råga smärtan,
då det slites af din hand?

Andra Afdelningen.

Allgode! förlåt vår klagan
af en stormig, upprörd själ;
Lär oss se, att under agan
än med Oss Du menar väl!

Ger ej denna hjertats danning,
detta sköna Guds-band,
Oss en ljuf, osviklig aning
om ett fällt, odödligt land;

Där Du skönt skall sammanknyta
evigt detta band igen,
då vi sälle gå att byta
jorden emot himmelen?